

Щомъ влѣзатъ въ нѣкоя кѣща, коледаритѣ поздравляватъ домакинитѣ и почватъ да пѣятъ. Първата пѣсенъ е въ често на домакина:

Станинине, Господине,
Тебе пѣемъ, домакине;
Добри сме ти гости дошли,
Добъръ сме ти гласъ донесли,
Тазъ хубава долна земя,
Се воловци еленчовци;
Кобилки се изжребили,
Се кобилки левогривки,
И коньовци пѣтоногци;
Овци ти се изягнили,
Се овчици ваклошатки;
Кози ти се изкозили,
Се козици виторожки,
И пѣрчовци ярчорожци;
Крави ти се изтелили
Се кравици бѣлобоски.
Станинине, Господине,
Тебе пѣемъ, домакине.

Освенъ тази пѣсенъ, пѣятъ и много други, съ които припѣватъ не само домакинитѣ, но и снахитѣ, момитѣ и пр.

Домакинътъ дарява коледаритѣ съ кравай, нарочно мѣсенъ, съ забучена отгоре му пара. Единъ отъ коледаритѣ изказва следната благословия.

„Имали, та придавали. Вие намъ, Господъ вамъ. Що сме пѣтя пѣтували, тъмни нощи прехвъркнали, медъ и масло пребъркали, та сме дошли тука долу, при нашия старъ стопанникъ, старъ стопанникъ господинникъ. Малко ние похлопахме, много ние потропахме, той ни дори добра дара: витъ та превитъ голѣмъ кравай, на кравая сребро — злато, сребро-злато и дукато. Тозъ кравай печенъ недопеченъ, на насъ нареченъ. Тази вечеръ у торбата, утре вечеръ у чорбата. И т. н.

„Благослови дружино!“

„А-м-и-нъ!“ казватъ коледаритѣ проточено.

На излизане пѣятъ: